

Õppeaine YMR5730 ARVUTUSMEETODID programm

ÕPPEAINE SISU:

Anda teadmisi ligikaudsete arvutusmeetodite teooriast ja praktikast.

MAHT:

5 EAP, sh auditoorne töö nädalatundides 2-0-2.

EELDUSAINED:

YMA3710, YMM3731

Õppeaine YMR5730 ARVUTUSMEETODID programm

ÕPPEAINE SISU:

Anda teadmisi ligikaudsete arvutusmeetodite teooriast ja praktikast.

MAHT:

5 EAP, sh auditoorne töö nädalatundides 2-0-2.

EELDUSAINED:

YMA3710, YMM3731

Õppeaine YMR5730 ARVUTUSMEETODID programm

ÕPPEAINE SISU:

Anda teadmisi ligikaudsete arvutusmeetodite teooriast ja praktikast.

MAHT:

5 EAP, sh auditoorne töö nädalatundides 2-0-2.

EELDUSAINED:

YMA3710, YMM3731

Õppeaine YMR5730 ARVUTUSMEETODID programm

ÕPPEAINE SISU:

Anda teadmisi ligikaudsete arvutusmeetodite teooriast ja praktikast.

MAHT:

5 EAP, sh auditoorne töö nädalatundides 2-0-2.

EELDUSAINED:

YMA3710, YMM3731

Õppeaine YMR5730 ARVUTUSMEETODID programm

ÕPPEAINE SISU:

Anda teadmisi ligikaudsete arvutusmeetodite teooriast ja praktikast.

MAHT:

5 EAP, sh auditoorne töö nädalatundides 2-0-2.

EELDUSAINED:

YMA3710, YMM3731

Õppeaine YMR5730 ARVUTUSMEETODID programm

ÕPPEAINE SISU:

Anda teadmisi ligikaudsete arvutusmeetodite teooriast ja praktikast.

MAHT:

5 EAP, sh auditoorne töö nädalatundides 2-0-2.

EELDUSAINED:

YMA3710, YMM3731

Õppeaine YMR5730 ARVUTUSMEETODID programm

ÕPPEAINE SISU:

Anda teadmisi ligikaudsete arvutusmeetodite teooriast ja praktikast.

MAHT:

5 EAP, sh auditoorne töö nädalatundides 2-0-2.

EELDUSAINED:

YMA3710, YMM3731

ÕPPEAINE SISU:

1. Ligikaudne arvutamine. Vigade liigitus. Vigade edasikandumine arvutustes.
2. Võrrandite ligikaudne lahendamine.
3. Võrrandisüsteemide ligikaudne lahendamine.
4. Sissejuhatus funktsioonide lähendamise teooriasse. Interpoleerimine.
5. Tuletiste arvutamine interpolatsioonivalemite abil.
6. Integraalide ligikaudne lahendamine.
7. Diferentsiaalvõrrandite ligikaudne lahendamine. Esimest järku diferentsiaalvõrrandisüsteemide lahendamine.

ÕPPEAINE SISU:

1. Ligikaudne arvutamine. Vigade liigitus. Vigade edasikandumine arvutustes.
2. Võrrandite ligikaudne lahendamine.
3. Võrrandisüsteemide ligikaudne lahendamine.
4. Sissejuhatus funktsioonide lähendamise teooriasse. Interpoleerimine.
5. Tuletiste arvutamine interpolatsioonivalemite abil.
6. Integraalide ligikaudne lahendamine.
7. Diferentsiaalvõrrandite ligikaudne lahendamine. Esimest järku diferentsiaalvõrrandisüsteemide lahendamine.

ÕPPEAINE SISU:

1. Ligikaudne arvutamine. Vigade liigitus. Vigade edasikandumine arvutustes.
2. Võrrandite ligikaudne lahendamine.
3. Võrrandisüsteemide ligikaudne lahendamine.
4. Sissejuhatus funktsioonide lähendamise teooriasse. Interpoleerimine.
5. Tuletiste arvutamine interpolatsioonivalemite abil.
6. Integraalide ligikaudne lahendamine.
7. Diferentsiaalvõrrandite ligikaudne lahendamine. Esimest järku diferentsiaalvõrrandisüsteemide lahendamine.

ÕPPEAINE SISU:

1. Ligikaudne arvutamine. Vigade liigitus. Vigade edasikandumine arvutustes.
2. Võrrandite ligikaudne lahendamine.
3. Võrrandisüsteemide ligikaudne lahendamine.
4. Sissejuhatus funktsioonide lähendamise teooriasse.
Interpoleerimine.
5. Tuletiste arvutamine interpolatsioonivalemite abil.
6. Integraalide ligikaudne lahendamine.
7. Diferentsiaalvõrrandite ligikaudne lahendamine. Esimest järku diferentsiaalvõrrandisüsteemide lahendamine.

ÕPPEAINE SISU:

1. Ligikaudne arvutamine. Vigade liigitus. Vigade edasikandumine arvutustes.
2. Võrrandite ligikaudne lahendamine.
3. Võrrandisüsteemide ligikaudne lahendamine.
4. Sissejuhatus funktsioonide lähendamise teooriasse.
Interpoleerimine.
5. Tuletiste arvutamine interpolatsioonivalemite abil.
6. Integraalide ligikaudne lahendamine.
7. Diferentsiaalvõrrandite ligikaudne lahendamine. Esimest järku diferentsiaalvõrrandisüsteemide lahendamine.

ÕPPEAINE SISU:

1. Ligikaudne arvutamine. Vigade liigitus. Vigade edasikandumine arvutustes.
2. Võrrandite ligikaudne lahendamine.
3. Võrrandisüsteemide ligikaudne lahendamine.
4. Sissejuhatus funktsioonide lähendamise teoriasse.
Interpoleerimine.
5. Tuletiste arvutamine interpolatsioonivalemite abil.
6. Integraalide ligikaudne lahendamine.
7. Diferentsiaalvõrrandite ligikaudne lahendamine. Esimest järku diferentsiaalvõrrandisüsteemide lahendamine.

ÕPPEAINE SISU:

1. Ligikaudne arvutamine. Vigade liigitus. Vigade edasikandumine arvutustes.
2. Võrrandite ligikaudne lahendamine.
3. Võrrandisüsteemide ligikaudne lahendamine.
4. Sissejuhatus funktsioonide lähendamise teooriasse.
Interpoleerimine.
5. Tuletiste arvutamine interpolatsioonivalemite abil.
6. Integraalide ligikaudne lahendamine.
7. Diferentsiaalvõrrandite ligikaudne lahendamine. Esimest järku diferentsiaalvõrrandisüsteemide lahendamine.

ÕPPEAINE SISU:

1. Ligikaudne arvutamine. Vigade liigitus. Vigade edasikandumine arvutustes.
2. Võrrandite ligikaudne lahendamine.
3. Võrrandisüsteemide ligikaudne lahendamine.
4. Sissejuhatus funktsioonide lähendamise teooriasse.
Interpoleerimine.
5. Tuletiste arvutamine interpolatsioonivalemite abil.
6. Integraalide ligikaudne lahendamine.
7. Diferentsiaalvõrrandite ligikaudne lahendamine. Esimest järku diferentsiaalvõrrandisüsteemide lahendamine.

HARJUTUSED:

Harjutustundides lahendatakse loengumaterjalile vastavaid näiteülesandeid.

ISESEISVA TÖÖ KORRALDUS:

Harjutustundides antakse lahendamiseks individuaalsed koduülesanded, mille lahendused tuleb esitada korralikult vormistatult koos teoreetilise põhjenduse ja omapoolse analüüsiga.

TEADMISTE KONTROLL:

Õppeaine lõpeb eksamiga. Õppeaine lõpphinne kujuneb eksamitöö ja koduülesannete tulemuste põhjal (vastavalt 60 ja 40 % hindest). Eksamitöö asemel on võimalik semestri jooksul sooritada kaks auditoorset kontrolltööd, sellisel juhul on eksamitöö tulemuseks kahe kontrolltöö punktisumma keskmine.

HARJUTUSED:

Harjutustundides lahendatakse loengumaterjalile vastavaid näiteülesandeid.

ISESEISVA TÖÖ KORRALDUS:

Harjutustundides antakse lahendamiseks individuaalsed koduülesanded, mille lahendused tuleb esitada korralikult vormistatult koos teoreetilise põhjenduse ja omapoolse analüüsiga.

TEADMISTE KONTROLL:

Õppeaine lõpeb eksamiga. Õppeaine lõpphinne kujuneb eksamitöö ja koduülesannete tulemuste põhjal (vastavalt 60 ja 40 % hindest). Eksamitöö asemel on võimalik semestri jooksul sooritada kaks auditoorset kontrolltööd, sellisel juhul on eksamitöö tulemuseks kahe kontrolltöö punktisumma keskmine.

HARJUTUSED:

Harjutustundides lahendatakse loengumaterjalile vastavaid näiteülesandeid.

ISESEISVA TÖÖ KORRALDUS:

Harjutustundides antakse lahendamiseks individuaalsed koduülesanded, mille lahendused tuleb esitada korralikult vormistatult koos teoreetilise põhjenduse ja omapoolse analüüsiga.

TEADMISTE KONTROLL:

Õppeaine lõpeb eksamiga. Õppeaine lõpphinne kujuneb eksamitöö ja koduülesannete tulemuste põhjal (vastavalt 60 ja 40 % hindest). Eksamitöö asemel on võimalik semestri jooksul sooritada kaks auditoorset kontrolltööd, sellisel juhul on eksamitöö tulemuseks kahe kontrolltöö punktisumma keskmine.

HARJUTUSED:

Harjutustundides lahendatakse loengumaterjalile vastavaid näiteülesandeid.

ISESEISVA TÖÖ KORRALDUS:

Harjutustundides antakse lahendamiseks individuaalsed koduülesanded, mille lahendused tuleb esitada korralikult vormistatult koos teoreetilise põhjenduse ja omapoolse analüüsiga.

TEADMISTE KONTROLL:

Õppeaine lõpeb eksamiga. Õppeaine lõpphinne kujuneb eksamitöö ja koduülesannete tulemuste põhjal (vastavalt 60 ja 40 % hindest). Eksamitöö asemel on võimalik semestri jooksul sooritada kaks auditoorset kontrolltööd, sellisel juhul on eksamitöö tulemuseks kahe kontrolltöö punktisumma keskmine.

HARJUTUSED:

Harjutustundides lahendatakse loengumaterjalile vastavaid näiteülesandeid.

ISESEISVA TÖÖ KORRALDUS:

Harjutustundides antakse lahendamiseks individuaalsed koduülesanded, mille lahendused tuleb esitada korralikult vormistatult koos teoreetilise põhjenduse ja omapoolse analüüsiga.

TEADMISTE KONTROLL:

Õppeaine lõpeb eksamiga. Õppeaine lõpphinne kujuneb eksamitöö ja koduülesannete tulemuste põhjal (vastavalt 60 ja 40 % hindest). Eksamitöö asemel on võimalik semestri jooksul sooritada kaks auditoorset kontrolltööd, sellisel juhul on eksamitöö tulemuseks kahe kontrolltöö punktisumma keskmine.

HARJUTUSED:

Harjutustundides lahendatakse loengumaterjalile vastavaid näiteülesandeid.

ISESEISVA TÖÖ KORRALDUS:

Harjutustundides antakse lahendamiseks individuaalsed koduülesanded, mille lahendused tuleb esitada korralikult vormistatult koos teoreetilise põhjenduse ja omapoolse analüüsiga.

TEADMISTE KONTROLL:

Õppeaine lõpeb eksamiga. Õppeaine lõpphinne kujuneb eksamitöö ja koduülesannete tulemuste põhjal (vastavalt 60 ja 40 % hindest). Eksamitöö asemel on võimalik semestri jooksul sooritada kaks auditoorset kontrolltööd, sellisel juhul on eksamitöö tulemuseks kahe kontrolltöö punktisumma keskmine.

PÕHIÕPIKUD:

1. Janno, J. Arvutusmeetodid. Tallinn, 2016.
2. Võhandu, L., Tamme, E., Luht, L. Arvutusmeetodid I-II. Tallinn, Valgus, 1971, 1973.
3. Epperson, J. F. An Introduction to Numerical Methods and Analysis. John Wiley & Sons, Inc, 2002.

TÄIENDAV KIRJANDUS:

1. Vaarmann, O. Arvutusmeetodid . Tallinn, 2005
2. Levin, I.M., Ulm, S. Arvutusmeetodite käsiraamat. Tallinn, Valgus, 1966.

PÕHIÕPIKUD:

1. Janno, J. Arvutusmeetodid. Tallinn, 2016.
2. Võhandu, L., Tamme, E., Luht, L. Arvutusmeetodid I-II. Tallinn, Valgus, 1971, 1973.
3. Epperson, J. F. An Introduction to Numerical Methods and Analysis. John Wiley & Sons, Inc, 2002.

TÄIENDAV KIRJANDUS:

1. Vaarmann, O. Arvutusmeetodid . Tallinn, 2005
2. Levin, I.M., Ulm, S. Arvutusmeetodite käsiraamat. Tallinn, Valgus, 1966.

PÕHIÕPIKUD:

1. Janno, J. Arvutusmeetodid. Tallinn, 2016.
2. Võhandu, L., Tamme, E., Luht, L. Arvutusmeetodid I-II. Tallinn, Valgus, 1971, 1973.
3. Epperson, J. F. An Introduction to Numerical Methods and Analysis. John Wiley & Sons, Inc, 2002.

TÄIENDAV KIRJANDUS:

1. Vaarmann, O. Arvutusmeetodid . Tallinn, 2005
2. Levin, I.M., Ulm, S. Arvutusmeetodite käsiraamat. Tallinn, Valgus, 1966.

PÕHIÕPIKUD:

1. Janno, J. Arvutusmeetodid. Tallinn, 2016.
2. Võhandu, L., Tamme, E., Luht, L. Arvutusmeetodid I-II. Tallinn, Valgus, 1971, 1973.
3. Epperson, J. F. An Introduction to Numerical Methods and Analysis. John Wiley & Sons, Inc, 2002.

TÄIENDAV KIRJANDUS:

1. Vaarmann, O. Arvutusmeetodid . Tallinn, 2005
2. Levin, I.M., Ulm, S. Arvutusmeetodite käsiraamat. Tallinn, Valgus, 1966.

PÕHIÕPIKUD:

1. Janno, J. Arvutusmeetodid. Tallinn, 2016.
2. Võhandu, L., Tamme, E., Luht, L. Arvutusmeetodid I-II. Tallinn, Valgus, 1971, 1973.
3. Epperson, J. F. An Introduction to Numerical Methods and Analysis. John Wiley & Sons, Inc, 2002.

TÄIENDAV KIRJANDUS:

1. Vaarmann, O. Arvutusmeetodid . Tallinn, 2005
2. Levin, I.M., Ulm, S. Arvutusmeetodite käsiraamat. Tallinn, Valgus, 1966.

PÕHIÕPIKUD:

1. Janno, J. Arvutusmeetodid. Tallinn, 2016.
2. Võhandu, L., Tamme, E., Luht, L. Arvutusmeetodid I-II. Tallinn, Valgus, 1971, 1973.
3. Epperson, J. F. An Introduction to Numerical Methods and Analysis. John Wiley & Sons, Inc, 2002.

TÄIENDAV KIRJANDUS:

1. Vaarmann, O. Arvutusmeetodid . Tallinn, 2005
2. Levin, I.M., Ulm, S. Arvutusmeetodite käsiraamat. Tallinn, Valgus, 1966.

PÕHIÕPIKUD:

1. Janno, J. Arvutusmeetodid. Tallinn, 2016.
2. Võhandu, L., Tamme, E., Luht, L. Arvutusmeetodid I-II. Tallinn, Valgus, 1971, 1973.
3. Epperson, J. F. An Introduction to Numerical Methods and Analysis. John Wiley & Sons, Inc, 2002.

TÄIENDAV KIRJANDUS:

1. Vaarmann, O. Arvutusmeetodid . Tallinn, 2005
2. Levin, I.M., Ulm, S. Arvutusmeetodite käsiraamat. Tallinn, Valgus, 1966.